

Djärvt tänjande av glasets gränser

FORM

Lina Nieminen, Åfors

Teknik: Glas, objekt

Var: Galleri Garvaregården, Långasjö

När: 1-30 augusti

Lina Nieminen är djärv. Hon är inte rädd för materialkollisioner och inte heller för att testa idéer, eller låta former kollidera. Det vackra och det överraskande samsas väl i hennes objekt som nu visas på Galleri Garvaregården i Långasjö.

Det kan bli svulstigt och ganska barockt men hon balanserar hela tiden skickligt mellan det spännande och det formstrama. Materialet glas låter sig inte heller tvingas till vad som helst och Lina Nieminen som tänjer gränser är en skicklig blåsare. Hon vet vad som är möjligt och för en spännande dialog med glasets

Hon pendlar mellan musik, måleri och glas och har numera sin ateljé i Åfors nedlagda bruk. Glasets blåser hon i olika hyttor och testar djärvt vad tanke och massa tål. Det märks att hon förutom en utbildning på glasskolorna i Kosta och Orrefors också pluggat grafisk design i London och varit

Här understryker färgen den enkla formen.

FOTO: PRESSBILD

assistent till Åsa Jungnelius. I vissa stycken är de båda samma andas barn, djärva i färgval - gärna oxblood och svart - och med ett ohämat förhållningssätt till kvinnliga objekt. I Lina Nieminsens installation vilar svulstiga smycken och sirliga ansiktsmasker som påminner om små djur på en bädd av sammet.

På Galleri Garvaregården visar hon både glasobjekt och installationer. Hon blåser behållare i underfång i

klara färger och ger dem en twist med gamla kranar hon hittat i Åfors bruks övergivna lokaler.

Hon har hittat mer -arbetslampor i plåt, mojanger i mässing och ett fint böjt avloppsrör. Det låter inte så insmickrande men under Lina Nieminsens händer förvandlas dessa gamla skrot-

detaljer till delar i glasobjekt. Det fina glasets får en riktig skjuts av det gamla skrotet. Hon vågar också kombinera glasets klockform med bulliga friskulpterade glasbitar och sammanfoga dem till höga pokaler på fot och hon blåser raka vaser i form med ett avtryck av kristallslipning som fått säcka och flyta. Det är härligt och häftigt och ganska oheligt.

Lina Nieminen kan kosta på sig utvecklingarna eftersom hon också är skicklig när det gäller att tänja och utnyttja skönheten i glasets. I en svit lampglober behåller hon glasmassans hela rörlighet. En tung och litet vind klockform hänger i en sträng av glas. Jag kan inte tänka mig att det går att utmana tyngdkraften så mycket mer. Men formen håller och lamporna är stiliga i uppkäftigt klara färger.

Lina Nieminen har inte så många års erfarenhet. Men hon har kommit långt. Pendlingen mellan måleriet som hon släpper fram flödande och fritt och glasets som hon delvis måste underkasta sig, är tydligen fruktbar. Det blir spännande att se vilka vägar hon väljer i fortsättningen.

TEXT
GUNILLA PETRI
gunilla.petri
@barometern.se
0480-592 37

Färg och form tycks intressera Lina Nieminen lika mycket.

FOTO: JAN STENQVIST